

FINANÇAMENT DE LA CATALUNYA INDEPENDENT EL D+1

Equip Estudis CCN. Juliol 2014

The authors let others remix, tweak, and build upon this work even for commercial purposes, as long as they credit authors and license their new creations under the identical terms.

Finançament de l'economia catalana el D+1

Criteris per obtenir finançament extern

▶ **¿Què analitzen els creditors?**

Capacitat de retorn dels crèdits

▶ **¿Quina solvència té l'economia catalana?**

Quin crèdit cal demanar?

▶ **¿Per quines despeses volem finançament?**

El Banc Central Català

▶ **¿Quin paper ha de tenir?**

¿Quin criteri ens falta per demanar-ho?

▶ **¿Quin es el factor clau que permetrà finançar-nos?**

DEMANEM UN CRÉDIT.....SI, PERÒ EN CATALÀ

- Un dels dubtes que ens neguiteja quan pensem en el dia següent de la independència és **qui ens voldrà finançar**, qui ens pagarà les pensions, qui pagarà els serveis públics.
- Però mai analitzem qui som, que tenim, quin valor podem crear, en definitiva **quin potencial tenim** i quin **valor patrimonial** hem aconseguit.
- Quan ens aturem a reflexionar i analitzem amb perspectiva veiem que el sentit comú s'imposa sempre en les bones decisions.

Capacitat financera de la Generalitat (milions d'euros)

	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Deute inicial		149.368	149.368	156.641	167.566	175.583	181.108
% Deute / PIB		75,3%	78,0%	81,0%	80,9%	78,7%	75,8%
% amortització		0,0%	0,0%	0,0%	1,0%	2,0%	2,0%
Amortització		0	0	0	1.676	3.512	3.622
Deute final	149.368	149.368	156.641	167.566	175.583	181.108	183.724
Interessos		4.735	4.705	4.887	5.144	5.303	5.270
Despesa financera		4.735	4.705	4.887	6.820	8.814	8.892
Total passiu exercici			7.273	10.925	9.692	9.037	6.238
Increment net passius			-2.568	-6.038	-2.872	-223	2.654

Anem doncs al Banc a demanar un crèdit:

- i. La Generalitat de Catalunya haurà de recórrer a tercers per **finançar inicialment el primer cycle econòmic del D+1** posterior a la independència i per això imaginem que calgués anar a un Banc per obtenir un crèdit:
- ii. ¿Com s'analitzen els riscos quant anem a demanar un crèdit?:
 - i. Els creditors analitzen: la seva **informació personal** i la seva **història creditícia**
 - ii. Analitzen també el seu **historial de pagaments** i la quantitat i tipus de comptes que vostè té
 - iii. També tenen en compte si vostè s'ha **endarrerit en els pagaments**,
 - iv. si se li van **iniciar accions per falta de pagament**,
 - v. si té **grans deutes pendents** i
 - vi. **l'antiguitat** dels seus comptes.

Els creditors es basen en els següents criteris quan s'analitzen les sol·licituds de crèdit

- ✓ **Característiques personals:** Pagarà el deute? Com s'ha saldat els seus deutes en el passat?
- ✓ **Garantia:** Què rebrà el creditor que no paga el deute?
- ✓ **Capacitat:** Pot cancel·lar el deute? Té ingressos suficients o diners disponibles per pagar el deute?
- ✓ **Capital:** Quin és el seu patrimoni net? El patrimoni net es calcula restant els deutes dels actius. Els actius són elements com ara els diners que vostè té i el valor de les coses que li pertanyen com un automòbil o casa.
- ✓ **Condicions:** Quants diners hi ha disponible per a prestar a l'economia? Quan els diners escasseja, les taxes d'interès pugen.

CARACTERÍSTIQUES: ¿Podem pagar?

- Catalunya seria un contribuent net de la U.E al ser una de les 7 economies més riques de Europa.
- Catalunya no es comparable amb qualsevol GIEP (Grècia, Itàlia, Espanya, Portugal), perquè **ells han viscut durant molts anys per sobre de la seva capacitat**, mentre que Catalunya **no pot finançar-se** perquè Espanya ha viscut per sobre de la seva capacitat a costa del **dèficit fiscal català**.
- Catalunya té **saldo positiu per compte corrent** i tindrà **superàvit fiscal** al ser independent.
- L'eficiència i serietat ve avalada pel **ritme d'inversions estrangeres a Catalunya** que és un dels millors índex de confiança.

Fins aquí ja sabem si pagaríem i si hem pagat.

Kenneth Rogoff

ExCap del Fons Monetari Internacional, Professor d'Economia a Harvard

“Catalunya, independent, seria un dels països més rics del món”

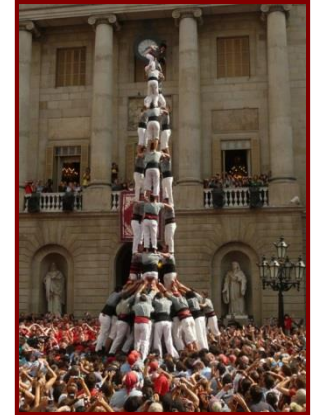
GARANTIA: I si no paguéssim?

- La garantia contra els impagaments son el que valen els teus actius.
- És evident que ara no farem un detall del valor patrimonial de Catalunya, però amb un efecte negatiu dels multiplicadors fiscals, per efecte del dèficit, hem estat capaços de mantenir-nos amb
 - i. un **PIB superior als 200mm**
 - ii. i amb un **valor afegit a l'exportació del 18%** (si sumem el comerç amb **Espanya es del 40%**)
 - iii. i amb una potencialitat de **consum intern del 60%**.
- La nostra economia és capaç de no tenir grans dèficits públics (diferència entre ingressos i despeses públiques) i el nou projecte del estat independent necessàriament impulsaria la reducció de l'atur.

Catalunya		Resta de Espanya		
	-7.227,47	Sumatori saldos primaris	-74.742,00	
Deute 2012	-555,96	Promig saldos primaris	-5.749,38	Deute 2012
-50.489	27.070,19	VAN 2012-2015	9.160,74	-883.873
Estat propi	392.914,80	Valor Terminal	930.545,58	
-85.000	359.572,70	VAN VT	851.581,03	
	386.642,89	VALOR "EMPRESA"	860.741,77	

CAPACITAT: Catalunya té la solvència econòmica?

- i. La Independència ens permet eliminar el dèficit fiscal que de mitjana es quantifica en 16.000MM i les estimacions i estudis del cost d'estructura del nou estat (N.Bosch i M.Espasa) l'avaluen en uns 4.000MM, si deduïm dèficits actuals i possibles boicots equivalents a un 2% ens permeten un **saldo positiu d'uns 8.000MM** per atendre servei del deute i millora del estat del benestar.
- ii. A tot això caldria sumar-li optimitzacions i creixements de les bases i magnituds econòmiques, que poden arribar a un **4% de mitjana els primers 10 anys** de la independència fins a **300.000MM PIB**.

Fins aquí sabem que som mereixedors de crèdit i que tenim garantia i capacitat actual i futura de pagar els deutes raonables que necessiti el nostre desenvolupament.

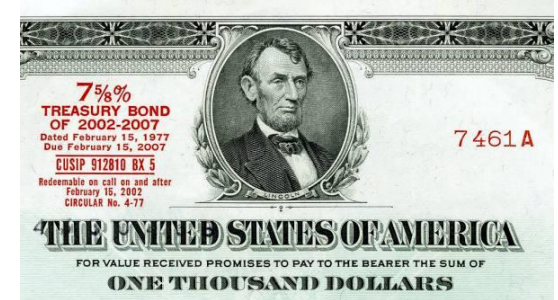
CAPITAL: el crèdit que ens cal demanar es el que fa créixer el nostre capital

- El valor patrimonial l'obtindrem per diferència entre els nostres actius (actual i potencial) i el total del deute.
- L'endeutament té sentit en tant obtens rendiments superiors al servei del deute i per tant és bàsic **l'aposta en el projecte de país** que ja ha fet Catalunya en sectors punters de l'economia productiva (Biotecnologia, Disseny, Moda, Comunicació, etc.) i l'objectiu d'assolir el **25% d'aportació al PIB** (Catalunya, país industrial).
- En una economia dinàmica i pròspera com la nostra, la prima de risc (sobrepneu a pagar en forma de tipus d'interès per aconseguir préstecs) podria tenir **nivells propis com els que afronta Dinamarca, Bèlgica, Holanda, etc. (130–180 punts)**.
- Hi ha analistes que diuen que la qualificació internacional del deute català seria excel·lent, a causa del fet que, en els escenaris més pessimistes, amb la independència el deute del Govern equivaldria al **70 % del PIB**, una ràtio inferior a la d'Espanya 98% (Real 136%) i a la mitjana de la UE (90 %). El deute d'Alemanya és de 2 bilions d'euros, equivalent al 81 % PIB.

CONDICIONS: cal es saber qui ens el pot donar i obtenir-lo en les millors condicions possibles

- Encara que l'Illa de Robinson està fora de l'univers sideral, la realitat és que els mercats estan receptius a **poder atendre bons projectes amb garanties substantives**, no oblidem que Catalunya amb o sense tractats **de facto és part de la U.E.**
- Les darreres emissions dels denominats “**Bons patriòtics**” es varen cobrir amb la seva totalitat, amb alguna ampliació i per sota del tipus que es podia obtenir, en aquells moments, al mercat.
- Aquesta pot ser una alternativa, canalitzada pel sector bancari que es vulgui implicar en el projecte i estigueu segurs que candidats no en faltaran per **atendre un mercat de 500,000MM entre dipòsits i crèdits.**

La Moneda i els Bancs

Al ser la Moneda (€), de manera indiscutible, part dels **actius patrimonials que conformen la U.E.** i la unió monetària, seria més complicat dissociar-ho que trobar una fórmula d'adaptació.

No oblidem que els bancs són intermediaris en liquiditat i que mitjançant les polítiques monetàries dels Bancs Centrals poden incrementar la massa monetària i per tant davant del dubte de si podríem seguir formant part del BCE malgrat que no fóssim membres de ple dret, s'imposa **l'exemple de Mònaco** que sense ser un “gran” país és una plaça financera remarcable.

La UE no vol paradisos fiscals que distorsionin el model econòmic europeu

Reproduint els anàlisi de J.Gali :

*“ L’acord monetari amb el Principat de Mònaco, que és una plaça financera important que **no pertany a la Unió Europea ni a la zona euro**, però que té l’euro com a única moneda oficial és, malgrat les diferents circumstàncies, una referència útil.*

*A més de “beneir” l’ús de l’euro al Principat de Mònaco, la **Unió Europea garanteix als bancs allí establertes, l’accés als mecanismes de finançament del Banc Central Europeu, així com a la infraestructura europea de pagaments interbancaris i de liquidació de valors coneguda com a Target2.***

*A canvi d’aquestes facilitats financeres i creditícies, “**Mònaco es compromet a adoptar tota la legislació europea sobre regulació i supervisió bancària i de lluita contra el blanqueig de diners**”*

Jordi Galí Garreta, director del [Centre de Recerca en Economia Internacional](#) de la [Universitat Pompeu Fabra](#) de Barcelona. Després d’obtenir el seu doctorat en el [MIT](#) el 1989 sota la supervisió d’[Olivier Blanchard](#), va ocupar càrrecs docents a la [Universitat de Columbia](#) i la [Universitat de Nova York](#)

El sistema financer català tindrà accés al TARGET2 del BCE

El catedràtic de la Pompeu Fabra i **conseller del Banc d'Espanya** Guillem López Casasnovas, reforça a Galí:

*“Si Catalunya tingués un Estat propi, les entitats de crèdit amb seu a Catalunya sí que **podrien continuar participant en el sistema TARGET2 de consolidació de transaccions financeres. N’hi hauria prou que les nostres entitats financeres disposessin d’una sucursal o filial establerta a qualsevol dels vint-i-vuit països membres de la Unió Europea o, fins i tot, de L’Espai Econòmic Europeu**”.*

I es pregunta el professor López Casasnovas:

*“Les entitats financeres amb seu a Catalunya **podrien accedir a les injeccions de liquiditat del Banc Central Europeu**”?*

I ell mateix respon:

*“**sens dubte que sí, també gràcies a una sucursal o filial establerta - algunes ja en tenen- a qualsevol Estat membre de la zona euro, sempre que continuessin complint els criteris generals de selecció per ser reconegudes com a entitats de contrapartida.**”*

Catalunya compleix tots els requisits financers per accedir al BCE

- Aquests requisits que comenta Casasnovas inclouen:
 - i. el manteniment de reserves obligatòries al banc central, un 1% dels passius computables;
 - ii. acreditar solvència;
 - iii. i complir els requisits operatius del Banc Central Europeu,
- Trets que les **nostres entitats financeres assoleixen ja ara**, amb escreix.
- *“Això els permetria participar en **operacions de mercat obert de l’eurosystema** (autoritat monetària de la zona euro) i accedir a les operacions principals de finançament a més llarg termini. **No hi ha cap dubte, doncs, que si el nou Estat català vol tenir l’euro com a moneda oficial i única així serà, ja que això interessa a totes les parts implicades”**.*
- Encara que Catalunya no fos membre de la Unió Europea, ni tampoc formar part de l'Eurozona, **no perjudica en cap aspecte a les entitats financeres catalanes**, les quals com ara, podrien accedir a la liquiditat del Banc Central Europeu a curt i a llarg termini, i gaudir dels sistemes de pagaments financers establerts a l'Eurozona.

El Banc Central de Catalunya

- Com a conseqüència el nou estat català necessitaria un banc central propi, d'un Banc de Catalunya.
- Aquest hauria de responsabilitzar-se de la **supervisió bancària** (en tots els escenaris): CaixaBank, Sabadell per quota de mercat o d'altres que volguessin competir-hi, així com de la implementació de la **política monetària** del BCE o del disseny i implementació d'una política monetària pròpia (depenent de l'escenari).
- Sense excloure la creació d'un Banc Públic català que podria dinamitzar la finançament de les institucions i la implementació de **política d'industrialització i desenvolupament**.
- La creació del BC i la formació del personal per dur a terme les seves tasques esteu segurs que esta entre les prioritats de la política de desenvolupament d'“**estructures d'estat**” anunciada pel Govern.

L'únic criteri que ens falta per obtenir el finançament necessari pels dies posteriors al D+1 de una Catalunya independent es:

SER UNA ENTITAT JURÍDICA DE DRET

Fins aquí ja sabem que **podem demanar crèdit**, que tenim **solvència** per fer-ho i **quin ens convé**.

També tenim clar que el **nostre mercat es Europa**, qui hi formem part de **ple dret** i que les pròpies **institucions europees** de les quals formem part ens **facilitaran i adaptaran** els instruments per fer-ho.

Hem iniciat l'anàlisi considerant que els mercats de finançament estan oberts als **projectes de futur** que aportin **seguretat i garantia**, en tota cas la diferència es compensa amb la famosa “prima de risc” i tota estratègia eficient està condicionada als escenaris que es consolidin com a possibles.

Per tant el que ens cal per acudir als mercats es ser una entitat jurídica de dret, una estat independent.

“El major perill per a la majoria de nosaltres no és que el nostre objectiu sigui massa alt i que no hi arribem, però que sigui massa baix i que l’aconseguim”

Michelangelo

***Només amb un Estat propi
Catalunya serà econòmicament viable***

Cercle Català de Negocis

Empresaris per l'Estat propi

www.ccncat.cat

info@ccncat.cat